Пам'ятаймо про Україну!

SVOBODA СВОБОДА

UKRAINIAN DAILY — УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК

VOL. CIII. No. 64 | JERSEY CITY and NEW YORK, | WEDNESDAY, APRIL 3, 1996 | CENTS 75 ЦЕНТІВ | ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК | СЕРЕДА, 3-го КВІТНЯ 1996 р. | Ч. 64. РІК CIII

„О, Боже наш, що Храм святої віри Двигнув за три дні воскресінням"

„НЕПОХИТНА ЗАПОРУКА ВОСКРЕСІННЯ УСІХ"

ВЕЛИКОДНЄ ПОСЛАННЯ ВСЕУКРАЇНСЬКОГО ЄВАНГЕЛЬСЬКО-БАПТИСТСЬКОГО БРАТСТВА

„Там Його ви побачите!
(Єв. Матв. 28:7).

Христос Воскрес!

Дорогі в Христі Ісусі Брати, Сестри та любі друзі в Україні й у діяспорі!

Від імені Всеукраїнського Євангельсько-Баптистського Братства вітаємо Вас зі святом Світлого Воскресіння Господа нашого Ісуса Христа й бажаємо Вам Божих благословень як у святкові дні Великодня, так і протягом усього Вашого життя. Наші щирі молитви до Бога, щоб Ви постійно перебували під покровом Божої ласки, в тіні всемогутніх крил Його захисту й опіки!.

Жінкам, що в неділю рано прийшли до порожнього гробу, в якому поклали тіло Ісуса, анголи вказали на місце, де можна Його, воскреслого й вічно живого, зустріти: „Там Його ви побачите!" Ще до розп'яття Христа греки підійшли до Його учня Пилипа й сказали: „Пане, ми хочемо побачити Ісуса!" (Єв. Івана 12:21). Від того часу, протягом віків люди даремно шукають Ісуса в різних місцях. Його шукають у величавих святинях. Вони їздять до Святої Землі й шукають Його в Вифлеємі — місті Його народження, в Назареті — місті Його проживання, в Єрусалимі — місті Його розп'яття і поховання, а, не зустрівшись з Христом, повертаються сумні й розчаровані. Люди не шукали б Господа в тих місцях, коли б знали Святе Писання, яке каже: „Бог, що створив світ і все, що в ньому, бувши Господом неба й землі, проживає не в храмах, рукою збудованих, і Він не вимагає служіння рук людських, ніби в чомусь Він мав би потребу, бо Сам дає всім і життя, і дихання, і все... щоб Бога шукали вони, чи Його не відчують і не знайдуть, хоч Він недалеко від кожного з нас" (Дії Апост. 17:24–26).

Велич воскреслого Христа виявляється в тому, що Він є вічно живий і „недалеко від кожного з нас". Тому ми можемо зустрінутися з Ним на кожному місці. Христос просить, щоб ми відкрили двері свого серця для Нього: „Ось Я стою під дверима та стукаю: коли хто почує Мій голос і двері відчинить, Я до нього ввійду, і буду вечеряти з ним, а він зо Мною! (Об'явл. 320).

На весні минулого року в Клюбі Християнської Молоді в Чернівцях, після Біблійної лекції, одна молода дівчина мала багато питань на духовні теми. В кінці прийшло до найважливішого питання: „Де можна зустрінутися зі Спасителем Христом?" Відповідь була: „Тут і тепер! Якщо Ви хочете зустрітися з Ісусом Христом, помоліться до нього й попросіть прощення гріхів!" Без вагання вона стала навколішки й, покірливо склавши руки до молитви, проказала: „Господи Ісусе Христе, я довго жила без Тебе, прости мені мої гріхи! Обмий і очисти мене в Своїй крові! Прийми мене, як свою дитину! Я хочу бути навіки Твоєю, ввійди в моє серце!" Багатьма іншими словами вона благала ласки й милости Божої, а сльози каяття струмочками плисли по її вродливому молодому обличчі. Вставши, ми побачили, що дивний спокій і невимовна радість наповнили її душу. Воскреслий Христос воскресив її до нового духовного життя. Він увійшов до її серця і поповадив її стежкою праведности. Святе Писання каже: „Бо кожний, хто покличе Господнє Ім'я, буде спасений!" (Римл. 10:13). О, як хотілося б, щоб кожний українець і українка особисто зустрілися з Господом Ісусом Христом в такий самий спосіб, щоб прийняли Його ласку та любов і щоб пізнали незмірну велич Його сили у своєм житті!

Велич воскреслого Христа засвідчена весняним оживленням з омертвіння всієї природи, яка розсилає запашність квітів і чудовими кольорами прикрашує землю. І так, як Бог сильний воскресити до нового життя завмерлу природу, Він може також воскресити до нового життя духовно мертву людину, щоб вона більше не служила гріхові й сатані, а жила для Бога та для слави.

Велич воскреслого Христа є непохитною запорукою воскресіння усіх, відкуплених Його дорогоцінною кров'ю, пролитою на хресті. Тепер ми прив'язані до землі, як та гусеничка, яка бідкається літом аж поки закоконіться, але весною, після метаморфози, вилітає не гусениця, але чудовий метелик, розпростерши барвні крила, — так і ми у воскресінні зодягнемося в нове духовне тіло, яке окрилиться славою нетління і безсмертя, щоб унаслідити вічні оселі, де вже не буде спеки, ні смутку, ні страху, ні стогону, ні страждань, ні сліз, ані смерти, але буде, як написано: „Чого око не бачило й вухо не чуло, і що на серце людині не впало, те Бог приготував тим, хто любить Його!" (І Корит. 2:9). Всіх, хто від серця полюбив Христа, Слово Боже запевняє: „Там Його ви побачите" у сяйній славі та невимовній красі. Тому Христос пригадує кожному з нас: „Будь вірний до смерти, і Я тобі дам вінця життя!" (Об'явл. 2:19).

(Закінчення на стор. 5)

Черил Пітух, „Ікона".

Михайло Кучалуба

Христос Воскрес!

О, Боже наш,
що Храм святої віри
двигнув за три дні
Воскресінням,
що хрест святий приніс
аж над Дніпро,
що поборов і смерть
і вічні злидні,
що дав нам пити власну Кров,
що вів дружини княжі і козацькі
у бої витязні,
що віру в Тебе, Боже,
й надію витязства
даєш братам —
у тюрмах, таборах ворожих,
що власну Матір ти нам дав
на поміч і покров, —
о, Христе, Спасе, не забудь,
о, Христе, Спасе,
пам'ятай
теж на любов —
супроти нас!
З Твоїм ім'ям
вмирали на боїщах
найкращі діти України,
З Твоїм ім'ям
ідемо ближче й ближче
до хати власної,
крізь власний двір і власні сіни,
щоб там —
Тобі служити вільно й щиро
і гимни слати до небес:
Христос воскрес!
Христос воскрес!

„СВІТЛИЙ ВЕЛИКДЕНЬ ПЕРЕМОГИ ДОБРА І СВЯТОСТИ ДЛЯ УКРАЇНСЬКОЇ ЦЕРКВИ І НАРОДУ"

СОБОРНЕ ВЕЛИКОДНЄ ПОСЛАННЯ ІЄРАРХІЇ УКРАЇНСЬКОЇ ГРЕКО-КАТОЛИЦЬКОЇ ЦЕРКВИ ВСЕЧЕСНИМ ДУХОВНИМ ОТЦЯМ, ПРЕПОДОБНИМ ЧЕНЦЯМ І ЧЕРНИЦЯМ ТА ВСІМ ВІРНИМ ПОМІСНОЇ УКРАЇНСЬКОЇ ГРЕКО-КАТОЛИЦЬКОЇ ЦЕРКВИ В УКРАЇНІ І НА ПОСЕЛЕННЯХ

МИР У ГОСПОДІ І НАШЕ АРХИЄРЕЙСЬКЕ БЛАГОСЛОВЕННЯ!

Христос Воскрес! — Воістину Воскрес

„Днесь благодать Святого Духа нас зібрала", — співаємо на Великодній Вечірні Квітної неділі, щоб закінчити Великий Піст і почати святкувати пам'ять останнього, найславнішого періоду в житті Христа, його в'їзду в Єрусалим, жахливих терпінь, ганебної смерти на хресті і остаточної перемоги над всяким злом, гріхом і смертю.

Хоч, по-людськи говорячи, зло, гріх і смерть виглядали непереможними, все ж Воскресення Христове засвідчило, що смерть — це переходовий етап людини до вічного життя, а гріб не запечатує її діяння й існування, але отвирає ще кращі й ширші горизонти. Саме в ім'я цього зібрала нас і об'єднала духом благодать Святого Духа на Свято найбільшої й остаточної перемоги Христа, а під Його проводом і нашої перемоги як завершення усіх наших терпінь і змагань упродовж кожного життя зокрема і усього нашого народу разом. Це торжество Божої всемогучости і її найбільшої перемоги на землі над усім тим, що руйнує, а не будує.

Звертаємося до Вас, дорогі в Христі браття і сестри з нагоди цього празника празників — Христової Пасхи, в рік Ювілей усієї Української Церкви — 400-ліття Берестейської і 350-ліття Ужгородської уній. Звертаємося до вас вже з вільної нашої Батьківщини — України, й всі ми радісно співаємо пісню „Христос Воскрес" і огортаємо нашою любов'ю всіх вірних Церкви України — чи тут, в рідному краю, чи в Сибіру, Росії, Караганді, Зеленому Клині, в Австралії, Океанії, Південній і Північній Америці, в країнах Західньої і Східньої Європи — всіх українців Христової Церкви на цілій земній кулі, зібраних духом і тілом разом, незважаючи на всі віддалі і різноманітні місцеві умовини й вимоги. А єднає нас та сама плоть і кров, та сама віра, мова, культура, ті самі радощі й болі, те саме минуле і те саме майбутнє, а передусім один дух — одна Христова віра й один обряд. Усі ми злучені цими природними і надприродними зв'язками в одній Христовій Церкві під одним Пастирем. Те, що сталося в Бересті, а відтак в Ужгороді 400 чи 350 років тому, це було лишень відновою цього християнства, яке ми прийняли за Великого Князя Володимира. Устами Київського Митрополита і нашої ієрархії ми ще раз торжественно потвердили нашу віру і єдність з Христом і зі всією Вселенською Церквою.

Завершенням цієї злуки є саме празник Христового Воскресення, що після Великодньої Сповіді і Причастя підносить нас усіх: будить нові сили, відкриває нові обрії в найкращому святочному настрої і в найміцнішій надії на світлу перемогу добра..

Виявом цього є і наші сердечні побажання при віковому святкуванню, і переможна та радісна пісня „Христос Воскрес із мертвих", що лунає сторіччями, а то й тисячоліттями по Україні від Апостола Андрія Первозванного, і де б ми не знаходились, чи на волі, чи в неволі, чи в славі, чи в поневірянні й недолі, завжди будемо віруючими українцями по всій землі і навіки.

Та серед тих небесних піднесень не треба забувати, що ми живемо на землі, що довкола нас гірка дійсність. Хоч Україна стала вільною і самостійною, а Церкві повернуто релігійну свободу, все ж і в рідним краї, і на поселеннях роз'їдають нас незгоди, взаємні обвинувачення, неоправдані амбіції, невторопність, свавоя, непослух, корупція і недисциплінованість. Дійсно, разом з псалмоспівцем можемо повторити: „Вирятуй мене від ворогів моїх, Боже, і від тих, що повстають на мене, визволь мене. Визволь мене від тих, що чинять беззаконня, і від мужів кровожадних спаси мене" (Пс. 58,2–3).

Брак єдности й злагоди, поширене в минулому безбожництво, соціяльна нерівність — в одних пересичення, а в інших недостаток, брак взаємного співчуття і взрозуміння, занурення в матеріяльних і земних клопотах чи здобутках, доводить до того, що „всі шукають свого, а не Христа Ісуса" (Фл. 2, 21). А вислід цього — слаба віра в Боже Провидіння, брак зрозуміння надприродного чинника в особистому житті і в житті усього народу.

Здається, що ще ніколи так вірно і сильно не символізувала наша дійсність часів Христа, як нині. Тоді Синедріон, Ірод, Пилат, розбурхані маси народу проти Христа, перелякані апостоли, невдача найкращих поривів, які закінчили ганебна смерть на хресті, і навіть один апостол-зрадник. Словом, жах Страсної П'ятниці й Голготи. А наче б зовнішнім виявом всього цього є розчарування двох учнів, яких зустрів Ісус в дорозі до Емаусу, які сказали, ніби завели їх в надії, усе пропало, немає рятунку. Так і нам деколи здається, що всюди перемагає лихо і зло. Одначе саме тоді стає перед нами картина Воскресення, перемоги добра над злом, що остаточно над усім діє всемогутня Божа рука, і що ніхто не може встояти проти Бога.

Христос мусів перенести найбільші терпіння, щоб увійти у славу, бо такою була Божа воля. Так і в житті кожного з нас. Долаючи зло, ми доходимо до найвищого добра. Це велика наука Христового Воскресення: „Вчора я був погребаний з тобою, Христе, востаю днесь з тобою воскреслим" (Утреня Пасхи, пісня 3). Після Страсної П'ятниці приходить Великдень у всьому своєму маєстаті і своїй величі.

„Споконвіку було Слово, із Богом було Слово, і Слово було Бог..., і ніщо, що постало, не постало без нього" (Ів. I, 1–3). Бог є першопричиною всіх причин, наш Творець і Керманич. Нехай ці наймогутніші слова Євангелія додадуть нам віри і надії, що не злу панувати, бо Христос визволив тих, що їх „страх смерти все життя тримав в рабстві" (Євр. 2, 14).

„Чи не палало наше серце? " (Лк. 24, 32), казав Клеопа, коли Христос об'явив себе воскреслим. О,

(Закінчення на стор. 5)

„УТІШАЙМОСЯ НАДІЄЮ ЩАСТЯ І ЖИТТЯ ВІЧНОГО"

ПАСХАЛЬНЕ ПОСЛАННЯ 1996 РОКУ ВСЕЧЕСНОМУ ДУХОВЕНСТВУ, ПРЕПОДОБНОМУ ЧЕРНЕЦТВУ ТА БОГОЛЮБНИМ ВІРНИМ МИР У ГОСПОДІ І НАШЕ АРХИЄРЕЙСЬКЕ БЛАГОСЛОВЕННЯ!

„Воскрес Ісус із гробу, як провістив,
дав нам життя вічне і велику милість."
(Стихира Воскресної Утрені)

Світлий празник Христового Воскресіння для всіх нас є відновленням нашої віри в Боже післанництво Господа нашого Ісуса Христа, який не тільки звільнив нас від неволі гріха, але також відкрив нам брами царства небесного, даючи нам життя вічне, щастя вічне в небі. Христове воскресіння — це увінчання й завершення його Божественного діла відкуплення роду людського, тобто нашого власного спасіння. Тож, радісно вітаючи цей „празників празник і торжество всіх торжеств", пригадаймо собі його глибоке значення, щоб так скріпити у своєму серці нашу віру й надію на наше краще, вічне життя з Богом в небі.

Нам слід завжди пам'ятати, що Христове воскресіння для нас є: Незаперечним доказом Божества Ісуса Христа; рішучою перемогою над гріхом і його тяжкими наслідками і запорукою нашого воскресіння до життя вічного.

Воскресіння Христове, перш за все, є — незаперечним доказом Христового Божества. Як знаємо з катехизму, діло спасіння людського роду — це Боже діло, що його довершив тільки Син Божий, ставши чоловіком. Тому Господь наш Ісус Христос своїм навчанням і своїми чудами старався переконати своїх слухачів, що Він направду Син Божий, обіцяний Месія й Помазанник Божий, щоб кожний, „хто вірує в нього, не загинув, а жив життям вічним... Хто ж не вірує, — той уже засуджений, бо не увірував в ім'я Єдинородного Сина Божого" (Ів. 3:16–18).

Коли ж невіруючі юдеї на доказ його Божества домагалися ще якогось надзвичайного чуда, то Ісус Христос пообіцяв дати їм незаперечний знак свого Божества тим, що на третій день він воскресне з гробу. І це чудо він назвав „знаком пророка Йони" (Мт. 12:38–40). Ось чому на каноні Воскресної Утрені ми торжественно співаємо: „І на третій день, як із кита Йона, ти воскрес із гробу" (Ірмос 6 пісні). Також і святі Апостоли, проповідуючи святу Євангелію, завжди покликалися на Христове воскресіння, як на певний доказ його Божества: „Оцього Ісуса Бог воскресив, — ми всі цьому свідки!" (ДА 2:32).

І замість того, щоб наводити численні докази Христового воскресіння, детально задокументовані у св. Письмі, перенесімося своїми думками до Єрусалиму і там, разом із святими Мироносицями, поспішімо до гробу, який все ще стоїть відкритий, а в ньому ще й досі гомонять слова Ангела: „Чому шукаєте живого між мертвими? Його нема тут: він воскрес!" (Лк. 24:5–6). І так, скріплені вірою в Христове воскресіння, покірно схилімо свої голови перед Його Божим маєстатом, заявляючи: „Вірую, Господи, і визнаю, що ти воістину Христос, Син Бога живого, що прийшов у світ грішників спасти, з яких перший я!"

Пригадаймо собі, що Христове воскресіння є також рішучою перемогою над гріхом і його тяжкими наслідками. Князь темряви, позбавивши людину ласки Божого життя, безсмертя й вічного щастя, підкорив її собі силою гріха, тілесних пристрастей і смерти. І саме цими трьома засобами диявол оплутав людину і всіма силами намагається відтягнути її від Бога, від джерела правдивого, вічного життя.

Однак Син Божий прийшов у світ чоловіком, щоб визволити людину з тиранії сатани. Своїми терпіннями і смертю на хресті він ударемнив наступ пристрастей і подолав силу гріха, а своїм світлим воскресінням він знищив також останнього ворога нашого спасення — смерть (1 Кор. 15:26). Тож, воскреснувши з мертвих, Господь наш Ісус Христос, як каже св. Писання,„воскрес для нашого оправдання" (Рим. 4:25), тобто, щоб нас звільнити з неволі гріха.

І саме при порожньому гробі, в якому колись лежало його мертве тіло, так переконливо звучать Христові слова, записані в Євангелії: „Я — воскресіння і життя. Хто в мене вірує, той навіть і вмерши — житиме!" Як тоді Марту, так сьогодні і нас воскреслий Христос питає: „Чи віриш тому?" І ми разом з Мартою мусимо відповісти: "Так, Господи, вірую, що Христос єси, Божий Син, який гряде у світ цей" (Ів. 11:25–27). І

(Закінчення на стор. 5)

УСІМ НАШИМ СПІВГРОМАДЯНАМ, ЯКІ ВІДЗНАЧАЮТЬ ВОСКРЕСЕННЯ ХРИСТОВЕ ЗА НОВИМ КАЛЕНДАРЕМ, БАЖАЄМО ВЕСЕЛИХ І ЩАСЛИВИХ СВЯТ!

ХРИСТОС ВОСКРЕС — ВОІСТИНУ ВОСКРЕС!

УКРАЇНСЬКИЙ НАРОДНИЙ СОЮЗ
І В-во „СВОБОДА"

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

FOUNDED 1893

Svoboda (ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, NJ 07302.

Svoboda: (201) 434-0237 UNA: (201) 451-2200

Передплата на рік $100.00, на півроку-$60.00. Для членів УНСоюзу $75.00 річно, на півроку-$40. За кожну зміну адреси-$1.00. Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda".

Статті і дописи підписані авторами, не мусять відповідати поглядам Редакції. Редакція застерігає собі право в потребі виправляти і скорочувати надіслані матеріали.

Головний редактор: Зенон Снилик

Second Class Postage paid at Jersey City, NJ

День великої радости

І знову великодні дзвони сповіщають всьому християнському світові про Христову перемогу: Христос воскрес! І знову великодня радість наповнює наші серця. Бо минули дні жалоби і смутку, минула Велика П'ятниця невимовних страждань, Голгофта й смерть на хресті Спасителя нашого. Третього дня після смерти Христос воскрес — встав із гробу і ввійшов у вічну славу.

Великдень, свято Христового Воскресіння, особливо величне і радісне для нас, українців. Бо воскресіння Христа — це символ перемоги добра над злом, життя над смертю, правди над неправдою, це надія, запорука нашого власного воскресіння. Без віри у воскресіння наше життя втратило б усякий сенс. Бо який сенс мало б життя людське, повне терпінь і труднощів, якби воно закінчувалось нашим перебуванням на цій грішній землі? Лише віра у воскресіння надає нашому життю справжнього змісту, тільки надія на життя вічне наповнює радістю дні нашого дочасного життя. Тому день Христового Воскресіння — це день великої радости для всіх нас, християн.

Свято Воскресіння Христового є і найбільшою маніфестацією християнської віри. Про воскресіння говорить і зміцнює нашу віру в нього вже сама пора його святкування, коли після зимового завмирання тягнуться до життя перші паростки зеленої трави і появляються на деревах бруньки. Кожний теплий промінь весняного сонця нагадує нам про воскресіння, яке приніс нам Христос.

Віра у воскресіння — це могутня всеперемагаючи сила не лише в житті окремої людини, але й не менш вирішальний фактор у житті народу, нації. Не випадково український народ, який століттями перебував у чужинецькому ярмі, поєднував віковічну християнську сентенцію з національною: „Христос воскрес! Воскресне Україна!"

Український народ уже понад тисячу років — християнський народ, і все його життя просякнуте християнськими законами і віруваннями. У нашій літературі і мистецтві є багато порівнянь долі нашого народу з життям Христа, а найбільше — з Христовими стастями, з Його хресною дорогою і розп'яттям на горі Голгофті. Терпіння, муки і хрест — ці слова дуже часто зустрічаються у творах наших поетів, у народних думах і піснях. Був короткий час, у 1917—18 роках, коли наші поети у своїх патріотичних віршах писали і про воскресіння, і про воскресні дзвони. Але це була радше Квітна неділя, а страсті народу українського продовжувалися ще довго. І лише 24-го серпня 1991 року для нас настав національний Великдень — Україна воскресла!

В таких обставинах віра у воскресіння є справді найбільшою нашою цінністю. Адже Воскресіння Христове знайшло своє підтвердження і в історії нашого народу, це раз довівши, що нема вічних терпінь, нема вічної смерти ні для людини, ні для народу. Все це тільки етапи до справжньої радости, до справжньої слави і до справжнього життя. Тому таким радісним є для нас Великдень. Багато з нас, як у діяспорі, так і в Україні, святкували це велике свято в різних обставинах. Напевно є ще люди, які пам'ятають часи, коли на святковому столі не було традиційних писанки, паски і свяченого яйця, коли замість великодніх дзвонів над їх головами розривалися бомби і гранати. А є й такі, що зустрічали Великдень у польських, німецьких чи совєтських в'язничних камерах, партизанських бункрах, на Соловках чи в сибірській тайзі, далеко від рідної домівки. Бо така наша історія, така доля нашої нації — віками поневоленої, але нескореної. Та і в цих невідрадних, а часто і безвихідних обставинах наш народ не втрачав віри. І ця віра багатьох врятувала.

Великдень — це і спогади. Радісні і болючі. У сьогоднішню великодню радість вплітається іноді і пекучий біль за тим, що було, за тими, кого нема серед нас. Багато з нас линуть думками у далеку і рідну батьківщину, де залишили свою молодість, рідних і друзів. Але для всіх нас радістю є те, що Україна нині вільна, воскресла і святкує свій п'ятий Великдень. І хоч не все ще гаразд, хоч є ще чорні сили, які хочуть повернути колесо історії назад, але ми віримо, що Великдень для України настав, що „врата адові" будуть переможені остаточно і знищені назавжди правдою і силою української духової і державної суверенности, світлом і величчю воскреслого Христа. У цій вірі і в цьому переконанні вітаємо всіх нашим рідним традиційним „ХРИСТОС ВОСКРЕС! — ВОІСТИНУ ВОСКРЕС!"

Олекса Гарбузюк

ТРІЮМФ ВОСКРЕСІННЯ

Великдень — це тріюмф перемоги. Нема нічого в світі, що могло б замінити перемогу, її славу та радість. Великі завойовники могли сказати після змагань: „Ми виграли війну!" Політики після виборів можуть сказати: „Нас вибрали, ми перемогли!" Але це не має ніякого порівняння з перемогою Христа над смертю. Для перемоги необхідна велика сила. Воскресіння Христа — це маніфестація Божої сили. „Та Бог воскресив Його (Ісуса), пута смерти усунувши, — вона бо тримати Його не могла" (Дії 2:24). Воскресіння Христа — це основа нашої особистої віри, тріюмф життя, але це також — найвища й найголовніша фундаментальна доктрина християнства. Без віри у воскресіння Христа нема християнства! На Христовому воскресінні побудоване наше спасіння і наша блаженна надія на наше власне воскресіння для вічного життя. „Коли б Христос не воскрес, ми були б найнещасніші від усіх людей. Та нині Христос воскрес із мертвих!" — проголошує Євангелія воскресіння.

Великдень — це абсолютна сила Божа, якою Він воскресив Ісуса Христа з мертвих (Дії 4:10) і якою Він підійме й наші тіла, „щоб були подібні до образу Сина Його" (Рим, 8:29). Через віру в Христове воскресіння й ми йдемо назустріч нашому воскресінню та блаженному оновленню, коли „будемо подібні до Нього" — Воскреслого Відкупителя.

На самому світанку християнства найголовнішою проповіддю апостолів було благовістя воскресіння Христа. „Бог воскресив Ісуса!" — проголошували вони. Тріюмф воскресіння — це серце всієї Євангелії, серце християнства.

У ранок Христового воскресіння „великий ставсь землетрус, бо зійшов із неба Ангол Господній, і відвалив від гробу каменя". Воскресіння Христа своєю силою порушило небо і землю, і людські серця. Маніфест воскресіння проголошує: „Не лякайтесь!" — Христос переміг смерть, неправду і темряву зла. „Радійте!" — спасіння для всіх завершене. „Розповідайте!", що „Христос воскрес із мертвих, смертю смерть подолав і тим, що у гробах, життя дарував". „Бог воскресив Христа і підвищив Його Своєю правицею вище усього, на Начальника і Спаса, щоб дати покаяння й прощення гріхів, щоб перед Ісусовим Ім'ям вклонилося кожне коліно небесних, і земних, і підземних".

Найбільшим питанням, найбільшою проблемою сучасної людини — це мовчанка Бога. „Чому Бог тепер не заговорить? Чому Він не дасть про Себе знати? Нехай Він заговорить так, — кажуть агностики, — щоб ми почули Його, зрозуміли й довідалися, що Він є". Воскресіння Христове благовістить усім людям Добру Новину, що Бог уже заговорив до всіх людей, до всього світу. Воскресіння Христа — це вічне проголошення того факту, що Бог уже заговорив до людей голосом перемоги над смертю, голосом могутньої сили, яка пролунала на небі й на землі: „Він воскрес!" В очах численних сонмів святих ангольських істот воскресіння Христа позначилося вели-

(Закінчення на стор. 5)

Іван Франко

Легенда про Пилата

Горе вам, люди чесні і добрі, коли служите неправді й підлоті! Горе вам, чи служите ви в злій, чи в добрій вірі.

Ні, тричі горе тим, що служать у добрій вірі! Вони бо подібні золотим кайданам на невільнику, подібні вовкам, що живе м'ясо роздирають.

Вони подібні Пилатові, що віддавав Христа на муки й прилюдно вмивав руки на знак своєї невинности.

Це образ, гідний найвищої погорди, найбільшого гніву Божого. Чи знаєте, яка доля судилася Пилатові?

Пилат віддав Христа на муки і сказав: „Я невинний! Самі ви того прагнули!" Потім узяв води, вмив привселюдно руки й пішов на обід, наче нічого не сталося.

Сталося, одначе, те, що, бачучи його, втікало все, як від гадини їдовитої.

Слуги й невільники втікали перед ним. Навіть ветеран-легіонер, що ніколи нічого не лякався, і той затрясся, побачивши свого пана, й уперше за життя своє утік зі стійки.

Пилат пішов спочатку на високий дах своєї палати, де у вечірнім холодку сиділа його жінка. Побачивши чоловіка, перейнята несвідомим таємничим перестрахом і огидою, крикнула вона пронизливо й стрімголов кинулася з даху. Заки долетіла до землі, розбилася її голова об гострий під-дашок палати.

Пішов Пилат опісля до покою, де в колисці, вистеленій пухом, спала його єдина дитина — немовлятко. Та коли батько нахилив над нею своє лице, дитина розплющила очі, посиніла й глибоко зідхнула. За хвилину тіло її було холодним, застиглим трупом.

І положив Бог знак на груди Пилата, прокляв життя його і смерть його, душу його й тіло його, гірш, ніж Каїна.

Бо Каїн, забивши брата, не вмивав своїх рук з крови, чув вину свою, втікав і ховався.

А той, що правду чисту віддав у катівські руки, скидав зі себе відповідальність за свій учинок. І от усяка правда відступила від нього; все, чим він жив, пишався й дихав, покинуло його навіки.

Родина його зникла, як марна тінь. Цісар з ганьбою вигнав його зі служби. Навіть рідне місто, куди він був сховався, викинуло його із своїх мурів.

Довгі літа блукав він по світу, волочили за собою тягар людської ненависти й погорди.

Вкінці, постарілий передчасно, хворий і збідований, сів він при битім шляху, благаючи у прохожих шматка хліба.

Та, побачивши його, навіть наймілосердніші серця робилися тверді, як кремінь. Навіть невинні дівчата й жалісливі молодиці кидали в нього камінням.

Богдан Лепкий

ПІД ВЕЛИКДЕНЬ

Страсті...

Бачу газдів, поважних, у святочному вбранню, і газдинь зажурених, мов би з роду-віку радости не знали, бачу хлопців з калаталами, такими голосними, як вони самі, і дівчат до весняних квіток подібних, — всіх їх бачу очима душі.

Довгим шнуром тягнуть з села до церкви.

Тихий вечір окутує їх тінями, а струмочки весняних вод глушать їх розмову. На деревах свіжі листки, в ровах лежать останки торішнього снігу: дві скрайності межують з собою, як звичайно в життю.

Газди дивляться, чи гарно сходить збіжжя, газдині говорять про росаду, дівчата думають про гагілки.

Пахне свіжо зорана земля, з діброви повіває вітер, а далеко десь, крізь хмари, чути радісний крик птахів. Вітають рідну землю. А з-поміж лип набрезлих свіжими соками, визирає копуляста церква і моргає ясно освіченими вікнами і ніби кличе своїх вірних до себе.

Страсті...

Чую дрижачий голос старого пан-отця, як з полинялих листків читає страсті Христові, чую зідхання чоловіків, жінок, дітей, ніби це не євангельські слова западають в їх душі, а каміння летить у криницю болю. Здається, цей біль розсадить стіни церкви.

Мигтять свічки в мозолистих руках, ніби співмин червоних пожеж, довкола церкви стають пригади Христового терпіння — і Пилат, і Петро, і Юда. Воїни лозою січуть його тіло, а товпа реве. Распни! Распни! Та чого ж всі вони не такі, як на образах малюють, а ніби нинішні, ніби кожний їх бачив, і не одного, а багато, багато? Багато Юдів, багато книжників і фарисеїв, розбійників і воїнів жорстоких. Багато, багато, багато!

А на цвинтарі дерева дух у собі примкнули, бояться, щоб котрого з них посіпаки царські не зрубали на хрест, або на копіє, котрим пробито бік Христа.

Тихо, лиш пан-отець дрижучим голосом читає, лиш народ зідхає глибоко, лиш далеко десь кигикають, вертаючи з чужини птахи.

Бачу, і нема, мабуть, між нами такого, що б не бачив якоїсь церкви і знайомих людей і не питався, маючи серце повне страсного настрою, як ви там цього року годні були вислухати отсих повістей жахливих про муки Христові? Ви, що перебули нові люті страсті катованого народу, ви, котрих били, різали, палили, котрим плювали в лице, а ворожа товпа кричала: „Распни! Распни!" Як ви перебули ці страсті?

* * *

В п'ятницю Плащаниця.

„Благообразний Йосиф з дерева зняв пречисте тіло Його, Плащаницею чистою обвив і пахощами намастив, во гробі новім покрив, положив".

Так лежав Той, що побідив побідою з-за гробу.

І весь день люди ішли, щоб поклонятися Йому.

Аж темрява загородила дорогу до церкви.

В церкві дяк читає півголосом псалтир.

Чимраз рідше й тихіше падають його слова. Чимраз нижче хилиться його голова лиса над помовклу книгу, — заснув. Лиш масло у лямпах скверчить, лиш дими снуються поміж образами.

І тоді стежкою від цвинтаря до церкви наближається похід.

Без рук, без ніг, в пошарпаній одежі ідуть, у масстаті терпіння. Вже переступили поріг, уже в притворі, вже до зимних плит припадають. „Ти, що претерпів за нас страсті, Ісусе, Сине Божий, помилуй нас!.. Помилуй тих, що осталися в погробланих хатах наших під стопою ворога тяжкого. Помилуй поля, кров'ю политі, а тепер наїзниками чужими зайняті. У тих полях праця наша і кості предків наших — не відбирай їх від дітей і внуків, що лишилися по нас. Ми погибли, щоб вони могли

(Закінчення на стор. 5)

Наталія Кібець

А ЯК ЗІЙШЛО СОНЦЕ...

У мене в руках зворушлива розповідь про Воскреслого Христа пера Наталени Королевої. Ось тепер прирадіємо її моїм читачам:

„Тому що передвечір цього святкового дня був дуже урочистий, спішно поховано тіла розп'ятих. Прибрано й хрести, засипано кров, щоб жодна згадка про смерть не порушувала святкового настрою єрусалимських правовірних. Голий, порожній тягся до неба верх Голгофи — Лисої гори, посеред засипаного спокою, мов битим череп'ям потрушеного „Черепового місця". Ніби на цьому місці ніколи не було жаху, ніби нічим не оплюгавило тут себе на віки вічні убоге людство. Непроглядна тьма огорнула верхи Сіонські, накрила місто жалібним завоєм, постелилась по горі Оливній, — ні зорі в небі, ні вогника на землі...

Душі учнів Ісусових оповив сум ще чорніший. Пригасив думку й надгробним каменем серця. — 'Поражу пастиря і розпорошиться отара'... Без сліз, без зітхань, приголомшені безголов'ям, тулилися залякані учні в оселі того, хто не раз і не два давав їм уже захист; господар гостинний, що на Останню Вечерю приготував Учителеві світлицю ясну й велику, ще раз укрив їх у себе перед можливим переслідуванням.

Зібрались тут майже всі: Петро і Андрій, Яків і Бартоломей, і Пилип, і Яків Альвеїв, Марко і Тадей, і Симон Хананеєць. Були й жінки: Марія Магдалина та Марія друга, Саломея і мати синів Заведеєвих. Бракувало Томи, що відбився від гурту, й улюбленого учня Ісусового — Івана, Матір бо Ісусову взяв він до своєї оселі. З ними відійшов і лікар Лука, щоб умінням своїм послужити Матері Болісній. Людськими силами хотіли помогти Тій, що Їй служать Янголи Божі...

Не було тієї ночі з учнями й зрадника, що його найменням з огидою викинули зі свого серця. — Юди. Людські постаті були нерухомі, як надбережне каміння над Мертвим морем. Ніхто не обчищав каганчика, що тьмяно шкварчав під надщербленим горщиком. Гніт ледве жеврів у душній пітьмі.

Зненацька випросталася жіноча постать. На мить заслонила сліпе світелко, струснула повітря пишною головою і, хитаючись, мов хвора, ступила крок, другий, взялася за засув дверей. — Куди ти, Маріє? — Піднесла голову Саломея. — Надворі ж глуна ніч... — І смерть, — глухо додав Андрій. — Чигають бо на нас Анна і Каяфа. Не досить їм смерти Учителя! — Марія мовчки щільніше натягла темний покров на золоте волосся.

— Маріє! Не виходь! — озвався знову Андрій. Тимчасово він заступав у малому гуртку Петра, а Петро, обхопивши голову руками, не подавав ознак життя. Був живий, але не жив. Його життя вмерло в ньому, коли обірвався третій спів півня в преторії. На мить вирізьбився білою камеєю профіль Магдалини в жовтавому світлі каганчика; обернулася рвучко і терпко промовила: — Ти вже мовчи, Андрію! Сказали ви вже своє і зробили. — Мужі... Зрадили, виреклися, покинули... Втекли... — Її співучий голос заломався жалем у здушеному риданні. Але опанувала собою: — Маріє! Саломеє! Ходім!

Жарка ніч накрила їх м'якою долонею. Було чорно, ніби височенна стіна стала перед самими очима. Саломея міцніше притулилась до Магдалини. Духом вгадала, куди веде їх Марія; жінкам бо годилося плакати на гробниці аж до дев'ятого дня.

— Яка ж пітьма!.. Чи втрапимо на стежку до садів Ариматейського? — Втрапимо... Горою... — Понад ущелиною та проваллям? — тривожно запитала друга Марія.

Щось живе вимоталося з пітьми й ухопило жінок за одежу: — Я з вами... Візьміть!.. Покажу вам шлях... Я ж бачу тепер, як удень... — Хто ти? — торкнула Магдалина кучеряву дитячу голівку. — Тамар... сліпа... сліпороджена, що жебрала коло скарбниці храму. Звикла ходити в пітьмі, — обняла дитину мати синів Заведеєвих.

— Ні, ні! Він дав мені зір!.. Христос зцілив мене. Я тепер бачу й уночі, як у найяснішій день. Я знаю стежки... Марія Яковлева відчула в пітьмі, що й друга істота ще тулиться до Тамар.

— З тобою ще хтось є? — Сераг, глухоніма... Ми завжди ходимо разом.

— Сліпа поведе нас уночі, видющих, — зітхнула Саломея, — ніби ж ридатиме над гробом Учителя.

— Ні, ні! Не плакати йдемо, — срібною струною задзвенів дитячий голос глухонімої. — Ні, ні! Хіба ж ви не чуєте янгольських співів Осанни небесної! Ось слухайте ж, слухайте! Чуєте райські арфи? Там, на небі, вже знають все. Там співають славу Воскреслому...

— Уже ж устав із гробу Вчитель, Воскрес, як казав...

— Живий він, живий! — прорекла в екстазі Тамар...

Як пливак у широке море, певний, що вода понесе його, кинулися жінки у чорну пітьму, бігли гірськими стежками. Не помічали кущів, що чіплялись за одежу, гілок, що дряпали обличчя і руки, каміння, що зривалось з дороги й летіло в ущелини. Бігли до чуда, дійсного для кожного, хто віру має й у пітьмі найчорнішої мертвої ночі...

На сході зблідла вже темрява. Затремтіла, як повіка, що ось-ось піднесеться. Світло тверезої дійсности на миг оха похитнуло певність у серці Марії Яковлевої: — Хто відважить нам камінь від гробу? — завагалась. — Гріб... — Але ніхто їй не відповів. Сонце разом змело хмари, вранішню вогку імлу, тіні ночі й вагання. Бризнуло сяйвом з-поза гірських верхів, заграло над світом осанною перемоги!.. Добігли... Поміж скелями стояв Ясний. Прозорий, як веселка. Сяючий, як сонце. Сліпучий у заграві мерехтіння роси. І прозвучали слова:

Пощо ж шукаєте Живого серед мертвих. — *Він Воскрес!"*

* * *

Хай же Воскресіння Христове буде світлом істини для нашого українського народу, воскреслого від тяжкої сплячки, накинутої ворогом. Наш, від природи добрий і талановитий, але обездолений нарід стільки вистраждав, стільки натерпівся, що годі всього перерахувати і всіх знедолених та загиблих згадати. Ти, Господи, всі імена їх знаєш!..

Господа Ісуса Христа розпинали весь час протягом історії християнства, судили і розпинали різними способами, часто-густо — в ім'я Його Самого, викривляючи і зневажаючи Його Хресний подвиг. Знову розпинали Його!.. Розпинали, завдаючи муки і вбиваючи Його ісповідників від самого початку християнської ери і до наших часів.

Так було і з Україною. З її народом... „А ти, моя Україно, безталанна вдово..."

Але всупереч усім „розпинателям народним, новітнім неронам" українська нація жила, живе і буде жити у глибокій вірі і надії на Боже благословення, бо переможе правда Воскреслого Сина Божого!..

Гідно ж зустрінемо це велике свято — Свято Воскресіння Христового!.. Байдуже, де витають сьогодні українські душі. Але всі вони в день Воскресний кружлятимуть довкола Святої Софії, пам'ятника св. Володимирові Великому, що стоїть з хрестом в руках над Дніпром, у Києві, як символ Христа і передбачення Андрія Первозванного, що на цих Дніпрових горах возсіяє Благодать Божа.

В цей Великий День — Великдень — весь український нарід, — в Україні й по всьому світі розсіяний, радісно, на весь світ промовляє: „Христос Воскрес! — Воскресла Україна!"

Христос Воскрес!

Веселих Великодніх Свят

РОДИНІ, ПРИЯТЕЛЯМ і ПАЦІЄНТАМ

бажають

д-р Ольга і д-р Евгеній Оленко

з дочкою **Маріяною**

Ню Йорк, Н. Й. *Форест Гіллс, Н. Й.*

Karpaty Construction

Всіх своїх клієнтів

— поздоровляю —

з святами.

БАЖАЮ ДОБРОГО ЗДОРОВ'Я і ДОВГИХ ЛІТ ЖИТТЯ

ВАСИЛЬ з РОДИНОЮ

(718) 738-9413

Веселих Свят

Радісних Свят

ВОСКРЕСЕННЯ ХРИСТОВОГО

Рідні, Приятелям і Знайомим

бажають

Іванка, Нестор, Дам'ян і Андрій ОЛЕСНИЦЬКІ

Мейплевуд, Н. Дж.

Д-р ЮРІЙ і НАДІЯ КІГІЧАК

з дітьми

РОМАНОЮ, ТЕТЯНОЮ, НАДІЄЮ і ЮРІЄМ

— бажають —

РОДИНІ, ПРИЯТЕЛЯМ і ЗНАЙОМИМ

ВЕСЕЛИХ СВЯТ ВОСКРЕСІННЯ ХРИСТОВОГО!

Радісних Свят

ВОСКРЕСІННЯ ХРИСТОВОГО

РІДНІ, ПРИЯТЕЛЯМ та ЗНАЙОМИМ

бажають

д-р МАРКО і д-р ЛЮДМІЛА ОЛЕСНИЦЬКІ з дітьми БОГДАНОМ, НАТАЛКОЮ і ЕВГЕНІЄЮ та Родиною

Веселих та Щасливих Свят

ВОСКРЕСІННЯ ХРИСТОВОГО

Рідні, Приятелям і Знайомим по обох боках океану

бажають

Люба Лапичак-Лесько

Михаїл Лесько

Мейплвуд, Н. Дж.

РАДІСНИХ СВЯТ

ВОСКРЕСІННЯ ХРИСТОВОГО

РІДНИМ, ПРИЯТЕЛЯМ, ПАЦІЄНТАМ і ЗНАЙОМИМ

— щиро бажають —

д-р ЛЮБОМИР і ОКСАНА КУЗЬМАКИ з родиною

ХРИСТОС ВОСКРЕС!

Веселих Свят

Воскресіння Христового!

Родині, Знайомим і Приятелям

бажає

Д-р Евген Грабарчук

з РОДИНОЮ

Веселих Свят, щастя і здоров'я

з нагоди

ВОСКРЕСІННЯ ХРИСТОВОГО

РОДИНІ і ПРИЯТЕЛЯМ

бажають

Софія Олесницька

Маруся і Роман Павлишини

з донями **Софійкою і Оленкою**

РІДНІ, ПРИЯТЕЛЯМ і ЗНАЙОМИМ

Веселих і Щасливих Свят

ХРИСТОВОГО ВОСКРЕСІННЯ

— бажають —

МАРІЙКА і ВАСИЛЬ ТЕРШАКІВЦІ

з родиною

Христос Воскрес!

Веселих і Щасливих Свят

ХРИСТОВОГО ВОСКРЕСІННЯ

РІДНІ, ПРИЯТЕЛЯМ і ЗНАЙОМИМ

— бажають —

д-р Остап, Віра, Дора і Аніса ТЕРШАКІВЦІ

З НАГОДИ ВЕЛИКОДНІХ СВЯТ

ГАНЯ MEAT MARKET

щиро поздоровляє

всіх своїх клієнтів, приятелів і знайомих

ВЕСЕЛИХ і ЩАСЛИВИХ СВЯТ

— бажає—

ГАНЯ КІЦАК і РОМАН ВІЯТИК

(201) 691-5400

З ВОСКРЕСІННЯМ ХРИСТОВИМ

всего найкращого

РІДНІ, ПРИЯТЕЛЯМ і ЗНАЙОМИМ

бажають

д-р Богдан і Роксоляна Галібеї

з дітьми: **Тимошем, Мирославою, Олею і Левком**

ХРИСТОС ВОСКРЕС!

З празником

Христового Воскресіння

— вітаємо —

Рідню, Друзів та Знайомих, що святкують за обома стилями та бажаємо

ВЕСЕЛИХ СВЯТ!

ХРИСТЯ і ЮРІЙ НАВРОЦЬКІ

Д-р МАРІЯ ЯРОСЛАВСЬКА

вітає

СВОЇХ ПАЦІЄНТІВ, ДРУЗІВ і ЗНАЙОМИХ

з Воскресенням Христовим.

Христос Воскрес!

РІДНИМ, ДРУЗЯМ і ЗНАЙОМИМ

З НАГОДИ

ХРИСТОВОГО ВОСКРЕСІННЯ

висловлюємо щирі побажання

Веселих та Щасливих Свят!

Любов і Мирослав Роговські та Тобі і Нестор Роговські із сином Данилком

Великдень 1996 Ірвінгтон, Н.Дж.

Веселих Свят

ВОСКРЕСЕННЯ ХРИСТОВОГО

РОДИНІ, ПРИЯТЕЛЯМ і ЗНАЙОМИМ

бажають

д-р Ярослав, Оля і Михайло Ставничі

Ратерфорд, Н. Дж.

З празником

Воскресення Христового

Веселих та Щасливих Свят

рідні, друзям та знайомим

щиро бажають

ВАРКА, ЯРЕМА ЛЕВ та ЯРЕМА АНДРІЙ БАЧИНСЬКІ

Ню Йорк, Н.Й.

Поздоровляю зі святами всіх своїх друзів та покупців

— бажаю —

ВЕСЕЛИХ ТА ЗДОРОВИХ СВЯТ!

BELLA'S MINI MARKET

Fresh Delicious Cakes and Dairy Products

Delicatessen — International Foods — Grocery Products

109 First Avenue

Between 6th & 7th Street

(212) 982-7893 New York, N.Y. 10003

З світлим празником

ВОСКРЕСІННЯ ХРИСТОВОГО

— бажають —

ВЕСЕЛИХ СВЯТ

Родині, Знайомим і Клієнтам

власники „ВІЛЛІ РУСАЛКА" АННА і МИРОСЛАВ КУШНІРІ з родиною

6307 Park Blvd., Widwood Crest, N.J. 08260

Tel.: Wildwood — 1-609-522-8210

Philadelphia 1-215-725-2639

Христос Воскрес!

З Світлим Празником

ВОСКРЕСІННЯ ХРИСТОВОГО

вітає

родину, приятелів, знайомих і покупців

КРАМНИЦЯ ПОДАРУНКІВ „ФАНТАЗІЯ"

5728 Північ 5-та вул., Філядельфія, Па. 19120

Тел.: (215) 276-4719

ВЕСЕЛИХ СВЯТ!

ВОСКРЕСІННЯ ХРИСТОВОГО

бажає

ВСІМ

ПЕТРО ЯРЕМА

LOUIS J. NIGRO — директор

ROBERT BUZZETTA — CPA

Родина ДМИТРИК

FUNERAL HOME

129 East 7th Street, New York, N. Y.

(Between 1st Ave. and Ave. "A")

ORegon 4-2568

Засновано 1906 р.

ХРИСТОС *ВОСКРЕС!*

Веселих Свят

ВОСКРЕСІННЯ ХРИСТОВОГО

бажає

Українському Громадянству

ЛИТВИН — ЛИТВИН

УКРАЇНСЬКЕ ПОХОРОННЕ ЗАВЕДЕННЯ

UNION FUNERAL HOME

1600 Stuyvesant Ave. (corner Stanley Terr.)

Union, N.J. 07083

(908) 964-4222

З нагоди ВЕЛИКОДНИХ СВЯТ

"MIRKA AGENCY"

щиро поздоровляє

всіх своїх клієнтів, приятелів і знайомих.

Веселих і щасливих свят!

бажає

МИРОСЛАВА ВІЯТИК

ХРИСТОС ВОСКРЕС!

(201) 691-8600

Веселих Свят

Христового

Воскресення

— бажає -

ВСІМ СВОЇМ ПРИЯТЕЛЯМ

Оркестра „ТЕМПО"

ІРИНЕЙ КОВАЛЬ

(908) 464-5806

„...нема музики без „ТЕМПО"

ХРИСТОС ВОСКРЕС!

Вельмишановним Гостям, Приятелям і Родині

ВЕСЕЛИХ СВЯТ

— бажає —

д-р Роман і Зузанна Сапович

РЕСОРТ НАД МОРЕМ

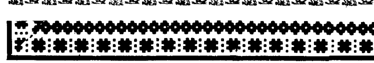
VILLA LIDIA

128 E. Crocus Rd. ■ Wildwood Crest, N.J. 08260

Phone: (609) 522-3348

„Світлий...“

(Закінчення зі стор. 1)

щоб сьогодні воно запалало і нам у цей празник празників! Щоб Христос став новим рушієм в нашому житті, щоб цьогорічний Великдень був продовженням двотисячної християнської традиції, з її завжди творчими і будучими силами в душі нашого народу! Не будьмо песимістами і не турбуймося даремно, як мироносиці: „Хто нам камінь відвалить?“ (Мр. 16, 13), а візьмемось за працю над собою!

Загал українського народу ще виявляє багато доброї волі, духа єдности й глибокої віри в Христа. „Очистім почуття і побачимо Христа, неприступним світлом воскресення сяючого“ (Воскресна утреня, пісня 1), і наша Страсна П'ятниця і важка дійсність, завдяки підйомові духа Христового Воскресення, переміняться у світлий Великдень перемоги добра і святости для Української Церкви і народу.

З цими думками християнського оптимізму, до якого нас нахилає цей празник Христової Пасхи, складаємо всьому українському народові на рідних землях і по всіх поселеннях найщиріші побажання всіх Божих благодатей Воскреслого Спасителя. „Бадьоріться, я переміг світ!“ (Ів. 16:33) — запевняє Христос. Так і в нашому народі і по всьому світі запанує добро, правда і справедливість, бо

Христос Воскрес! Воістину Воскрес!

†Мирослав І. Кардинал Любачівський
і ієрархія Помісної Української
Греко-Католицької Церкви

Дано у Львові,
при архикатедральному соборі св. Юрія,
у празник Благовіщення Пресвятої Богородиці,
25-го березня/7-го квітня 1996 р. Б.

Тріюмф...

(Закінчення зі стор. 2)

ким тріюмфом сили, „яку виявив Він у Христі, воскресивши із мертвих Його“.

Для нас, християн, Великдень, це не тільки відмінний день, день квітів, привітів, нового одягу тощо, але це день радости, надхнення, духовного досвіду, сполученого з тим, ким ми є, як ми маємо жити, вірити, що ми маємо робити та ким ми маємо бути. Воскресіння Христа підіймає нас на височінь нашого покликання, гідности Людини, створеної на образ і подобу Святого Бога.

Христос воскрес і Він Своїм воскресінням знищив філософію ненависти та пімсти. Грецька філософія, римська політика та фанатизм букви закону тодішньої фарисейської релігії розп'яли Христа, але вони були безсилі втримати Його в домовині. Він воскрес і розірвав назавжди печатку смерти.

У воскресінні Христа заманіфестована непереможна сила любови над ненавистю, світла над темрявою, правди над неправдою, свободи над рабством і Бога над дияволом. Великдень — це тріюмфальне проголошення того величного факту, що правда є вічною, що зло й безбожжя згине. Великдень — це перемога християнства, проклямація маніфесту радости великої, що людина є невід'ємною частиною Божого всесвіту, в якому панує закон любови. Тому з радістю та високим духом урочисто святкуймо Великдень — тріюмф християнства!

Під...

(Закінчення зі стор. 2)

жити, щоб рідною мовою своєю тішились і сумували, щоб Ти, Христе, з дерева хресного знятий, по прежньому звичаю у церкві нашій спочив і воскрес. За все, що нам рідне, дороге, серцю близьке — ми боролися чесно до останку, не жахаючись ані мук, ані смерти, Ісусе Христе, Сине Божий, помилуй, помилуй нас!"

Крізь весняні шуми рік і лісів, крізь гамір торговиці світової, крізь невгаваючий рев ненажерливости людської злоби — чую тебе, свята велика молитво безталанного нашого народу — помилуй нас!

* * *

А як в неділю вперше загравуть великодні дзвони і священик тричі зніме хрест угору і тричі возвістить: „Христос воскрес“ — то чую, як з грудей мільйонів вихопиться один великий стогін, один червоний крик, один невгаваючий зойк: „І нам належиться життя!“

Ріки скинули з себе ледяні окови й свобідно пливуть в Чорне море, а ми мали б у соромних кайданах ходить до суду віку? Дерева соками новими набреніли і в зелену вбираються обнову, а ми мали б у жебрачому лахміттю на суді народів стати?

Земля родюче лоно відчинила і зерно і долонь спрацьованих приймає і лелеє і вирощує його на пожиток, а ми мали б спокійно дивитися, як ворог її поміж себе шматує, як її зневажливою стопою толочить і зерно наше у свої засіки несе?

Птахи з далеких вирів вертають і жалібно кричать, побачивши згарища і руїни, а ми хіба ніколи не діждатися, щоб брати і сестри наші вернулися до нас на спільну радість і на спільне горе?

Христе, ти муки прийняв за нас грішних і на дереві сорому повис, а на третій день во славі піднявся, а наші батьки, мужі і брати намарне мали б страдати і конати?

Невже ж намарне лилася людська кров і душі як осіннє листя летіли, а край цілий стогнав, як велика Галгофа?

Ні, ні, і — ні!

Як іщезає дим — хай іщезнуть, і як тає віск від лиця вогню, — так хай пропадуть во віки і во віки вороги воскресення народу!

„Утішаймося...“

(Закінчення зі стор. 1)

власне ті Христові слова: „Я — воскресіння і життя!“ — вливають в душу кожного віруючого нову надію, нову заохоту і нове повне довір'я в Боже милосердя, в його помилування, в його милість. Тому святий Апостол Петро з захопленням проголосив: Благословен Бог і Отець Господа нашого Ісуса Христа, що у своїм великім милосерді відродив нас до живої надії через воскресіння Ісуса Христа з мертвих“ (1 Пет. 1:3).

Христове воскресіння є також — запорукою і нашого спасіння, тобто нашого воскресіння до життя вічного з Христом, як запевняє нас святий Павло: „Той, хто воскресив Ісуса Христа з мертвих, оживить і ваші смертні тіла Духом своїм, що живе у вас!“ (Рим. 8:11). Ось так, освічені правдою Христового воскресіння, ми знов і знов заявляємо свою живу надію на загробне життя словами Символу віри: „Очікую воскресіння мертвих і життя майбутнього віку. Амінь“.

Своїми страстями й своєю смертю на хресті Син Божий звільнив нас від неволі гріха і від усякого горя, що приходить з гріхом, а своїм світлим воскресінням він відроджує нас до нового, Божого життя, як запевняє нас Святий Дух: „Христос воскрес із мертвих славою Отця, щоб і ми теж жили новим життям“ (Рим. 6;4). Через щиру Великодню сповідь, заслугами Христа, ми звільнились з неволі гріха та його наслідків, щоб жити разом з воскреслим Христом „новим життям“, життям Божої ласки й так, щоб запевнити для себе вічне життя небесної слави, разом з Христом, який і нас запевняє: „В домі Отця мого багато помешкань. Я іду, щоб приготовити вам місце. І коли приготовлю — то повернуся і до себе вас візьму, щоб і ви були там, де я“ (Ів. 14:1–3), тобто у вічній славі Отця Небесного.

Тож у цей світлий празник Воскресіння Христового бадьорімся вірою нашого спасіння й утішаймося надією щастя й життя вічного, бо воскреслий Христос — Бог наш, він — наша Пасха, він і нас переведе „від смерти до життя, і від землі до небес“, у цей великодній час радісно співаймо пісню перемоги: Христос воскрес!

Хай же вселаскавий Господь Бог, що у своїм милосерді покликав Вас до вічної слави свого Єдинородного Сина, Господа І Спаса нашого Ісуса Христа, кріпить Вашу віру і підтримує Вашу надію на блаженне життя в Бозі, де більше не буде „ні болю, ні печалі, ні зітхання, а тільки життя безконечне!“

Христос Воскрес! — Воістину воскрес!

†Стефан — митрополит
†Володимир — єпископ помічник

Дано у Філядельфії при соборі Непорочно Зачатої Пресвятої Богородиці в третю неділю Великого Посту, дня 10-го місяця березня, 1996 Р. Б.

В БУЕНОС-АЙРЕСІ столиці Аргентини, перебуває 88-річна Емілі Шіндлер, вдова німецького підприємця, відомого тим,що в роки Другої світової війни він врятував понад 1,000 польських жидів, давши їм працю на своїй фабриці кухонного посуду. Світову славу цій людині приніс фільм американського режисера Стівена Спілберга „Список Шіндлера“, який дістав нагороду Оскара. Е. Шіндлер приїхала до Аргенентини, рекламуючи свою книгу спогадів. У книжці вона пише, що її чоловік, який помер у 1974 році, був не героєм, а був скупим і захланним, і жидів у роки війни наймав на працю винятково заради наживи, а не з людинолюбства. Фільм С. Спілберга, каже Е. Шіндлєр, „насичений брехнею“. „Що режисерові відомо про моє життя? Абсолютно нічого. Його фільм показує мого чоловіка героєм свого часу, а насправді він героєм не був“,— підкреслила Е. Шіндлєр на пресовій конференції.

„Непохитна...“

(Закінчення зі стор. 1)

Наші гарячі молитви, щоб наш любий український народ і щоб вся Україна воскресла до нового духовного життя, яке було б непохитною запорукою її блаженної майбутности під премудрим проводом, під ніжною опікою і під певною охороною вічно живого Христа, Який сказав: „Я прийшов, щоб ви мали життя, і подостатком щоб мали“ (Єв. Ів. 10:10). Тому, щоб бути блаженним і благословенним, Господа Ісуса Христа, Його святе життя і Його достаток потрібно без вагання прийняти до свого серця.

Нехай незмірна велич сили воскреслого Ісуса Христа наповнить Ваше життя небесною красою Божої любови, дивним Христовим спокоєм, досконалою радістю спасіння і палким бажанням вірно служити Живому Богові й своєму народові в несенні йому Христової Євангелії та пізнання вічного спасіння з Божої ласки через віру в Господа нашого Ісуса Христа! Амінь.

Христос воістину воскрес!

З любов'ю, Ваші в Христі Ісусі брати та слуги —

пастор Володимир Домашовець — голова
пастор Олекса Р. Гарбузюк — голова емерит
пастор Іван Ковальчук — заступник голови
пастор Йосафат Іваськів — генеральний секретар
пастор Михайло Якубович — скарбник

Великдень, 1996 року Божого

Ділимося сумною вісткою з родиною, приятелями і знайомими, що 1-го квітня 1996 року з волі Всевишнього відійшла у вічність на 90-му році життя наша найдорожчаг МАМА, СЕСТРА, БАБУСЯ і ПРАБАБУСЯ

бл. п.
МАРІЯ РУЩИЦЬКА-ВИННИЦЬКА
вдова по інж. Омелянові Винницькому

ПАНАХИДА — 3-го квітня о год. 7:30 веч. в похоронному заведенні — Bridgewater Funeral Home, 707 East Main St. Bridgwater. Tel. (908) 356-1116.

Відвідини від 2-ої до 4-ої по пол. та від 7-ої до 9-ої веч. в цьому ж заведенні.

ПОХОРОН — 4-го квітня в українській католицькій церкві св. Архистратига Михаїла 1700 Brooks Blvd., Hillsborough, N.J. о год. 8:30 ранку, опісля на цвинтар св. Андрія в С. Бавнд Бруку, Н. Дж.

В глибокому смутку залишилися:

доньки — ТЕТЯНА РІШКО з чоловіком ДЖОРДЖОМ
— НАТАЛІЯ ФЕЩУК
брати — АНТІН РУЩИЦЬКИЙ з дружиною РЕНЕЮ
— МИРОСЛАВ РУЩИЦЬКИЙ з дружиною ОРИСЕЮ і родиною
— ДЕОНІЗІЙ РУЩИЦЬКИЙ в Австралії
братова — ІРЕНА РУЩИЦЬКА з родиною
внуки — ЛІДІЯ КЛЮФАС з чоловіком РОМАНОМ
— ОЛЯ ЛЕВИЦЬКА з чоловіком РОМАНОМ
— МАРТА ФЕЩУК
— ЗІНА ЖУК
правнук — АНДРІЙ КЛЮФАС
та ближча і дальша родина в ЗСА, Україні й Польщі.

Просимо в пам'ять покійної складати пожертви на Фонд Дітям Чорнобиля через UNWLA, Inc., 108 Second Ave. New York, N.Y. 10003.

В Україні

БЛАГОДІЙНИЙ КОНЦЕРТ ЖЕРТВАМ ТЕРОРУ І РАДІЯЦІЇ

КИЇВ. — Тут 26-го березня у костьолі св. Олександра відбувся благодійний концерт київського камерного хору „Оріяна“. Концерт присвячено двом сумним датам українського і латвійського народів — десятиліттю чорнобильської катастрофи і 47-ій річниці масової депортації латвійців, яку традиційно відзначають 25-го березня.

РОЗСТРІЛЮВАЛИ БЕЗ СУДУ І СЛІДСТВА

ПОЛТАВА. — Тут завершено розгляд справ політичних репресованих на Полтавщині в роки комуністичного володарювання. Із 14, 326 карних справ на громадян области полтавська прокуратура регабілітувала 11,855 осіб. Перевіркою встановлено, що лише за один рік — від листопада 1937 до листопада 1938 року „трійки“, „двійки“ та особливі наряди НКБС розстріляли в області 5,140 осіб.

ГОТУЮТЬСЯ ДО 130-РІЧЧЯ НАРОДЖЕННЯ М. ГРУШЕВСЬКОГО

КИЇВ. — Об'єднання „Укрпошта“ готує низку заходів до відзначення 130-річчя від дня народження першого Президента України Михайла Грушевського. У пресовій службі Міністерства Зв'язку України повідомили, що вже введено в обіг поштову марку, присвячену М. Грушевському, виготовлено конверти з портретом М. Грушевського і цього року готується ще низка заходів.

ПРОФСПІЛКИ ДОПОМАГАЮТЬ ВОЯКАМ

РІВНЕ. — Першу частину продуктів і товарів передано воякам військової частини в Костополі. Допомогу зібрав Обласний комітет профспілки працівників торгівлі і громадського харчування. Профспілки взяли під опіку військові частини 13-го армійського корпусу.

ДО СЕВАСТОПОЛЯ НАЇХАЛО БАГАТО РОСІЯН

СЕВАСТОПІЛЬ. — Сюди на постійне перебування за останні чотири роки приїхало 9,500 людей. Це лише зареєстрованих. Переважна більшість з них — росіяни, які прибули з Росії, Молдови, Білорусі, Кавказу й Середньої Азії. Половина з них переселилася до Севастополя у 1994 році. За словами начальника Управління в справах національностей і міґрації Міської Державної Адміністрації Сергія Ізотова, у 1992–93 роках чимало людей залишило місто, у зв'язку з еміґрацією до Ізраїля, ЗСА, Німеччини та інших країн. Всього у Севастополі росіяни складають 84 відс. на-селення, українці — 20.8 відс., білоруси — 1.4 відс., татари 1.3 відс. і т. д. В місті є представники 28 національностей.

В РІЧКОВІЙ ВОДІ ВИЯВЛЕНО БАКТЕРІЮ ХОЛЕРИ

МИКОЛАЇВ. — Головний банітарний лікар міста Василь Ганушевський на протиепідемічній комісії повідомив, що в кожній десятій пробі річкової води виявлено бактерію холери. Отож лікарі вже готуються до можливої епідемії холери.

СТУДЕНТИ ПРОДОВЖУЮТЬ СТРАЙК

ЧЕРНІВЦІ. — Тут продовжується страйк студентів Чернівецького Університету ім. Ю. Федьковича. Близько 300 студентів 27-го березня провели віче, під час якого вимагали погашення заборгованости у виплаті стипендій за минулих п'ять місяців. Пройшло три дні від початку страйку, але від Кабінету Міністрів ніякої відповіді на свої вимоги студенти не отримали.

Наркобизнес може використати Україну як транзитну державу

Київ. — Україна не є проміжною країною для перевезення наркотиків, але ймовірність цього в майбутньому існує через геополітичну ситуацію, сказав 30-го березня в інтерв'ю кореспондентові УНІАР заступник голови Державного комітету у справах охорони державного кордону Валерій Дордюк.

Інтерв'ю проведено після закінчення триденної конференції „Европейська спільнота у боротьбі з міжнародною злочинністю і тероризмом“.

Кореспондент: Чи розглядалося окремо на конференції питання транспортування наркотиків через територію України? Які, загалом, успіхи України у боротьбі з наркобизнесом?

В. Дордюк: Окремо це питання не розглядалося. Але проблема така є. У правоохоронних органах перебуває багато матеріялів на перевірці або уточненні, які говорять про те, що Україна є на прицілі багатьох злочинних структур, котрі займаються незаконним оборотом наркотиків, саме як транзитна держава.

З іншого боку, існує думка про те, що якщо і далі в нашій країні продовжиться занепад, то наші люди, хоч голодні, будуть вживати багато наркотиків.

Що ж стосується стану боротьби з виробництвом наркотиків, то певні успіхи, звичайно, є. Хоча нам ще далеко до того, щоб повністю контролювати ситуацію.

Щодо цього можна вести мову в декількох аспектах. Аспект перший: в Україні традиційно вирощують наркоречовини, зокрема, коноплі, мак. Мак користується попитом на російському та білоруському ринках. Ми затримуємо торгівців на напрямках сумському, через Білорусь на Санкт-Петербург, через Амвросіївку-Єловайськ з виходом на Північний Кавказ. В основному вивіз іде від нас і бувають такі спалахи перевезень, наприклад, у серпні-вересні, коли виростає багато маку.

Щодо важких чи клясичних наркотиків, то на конференції наводилося різні цифри. Зокрема, заступник голови СБУ Анатолій Бєляєв назвав чотири зафіксовані випадки перевезення героїни. По нашій лінії теж маємо чотири випадки. Наприклад, нещодавно Чернігівський загін затримав громадянина Ніґерії, що видавав себе за студента з Донецького, який виїздить. З собою він віз 439 грамів героїни.

Газети писали також про випадок, коли було ввезено з Ірану через Туреччину і Росію до України певну партію маріхуани, яка була ретельно запакована у подвійному баці автомобіля, який їхав у напрямку Польщі. Також затримано громадянина Росії на контрольно-перепускному пункті „Ялта“, який з Туреччини віз 460 грамів героїни (тепер ця кількість уточнюється).

Кореспондент: Отже, чи не дають приклади, які ви навели, підстави назвати Україну транзитною країною для торгівців наркотиків?

В. Дордюк: Ці приклади самі по собі — ні. Я — прагматик і реаліст. Треба зважати на умови, в яких ми перебуваємо. Через Україну проходить дуже багато транспортових засобів, зокрема з Туреччини. Товари, що перевозяться, запаковані, опльомбовані, що перешкоджає їх перевірці спеціяльними собаками. Хоча наявність достатньої кількости собак — це ще не вихід із становища. Вони повинні застосовуватися у комплексі з іншими засобами, зокрема, технічними.

Підстав стверджувати, що Україна стала транзитною країною щодо наркотиків, немає. Ймовірність, що вона стане такою в майбутньому, існує через геополітичну ситуацію, через війну на Балканах, через те, що кордони в країнах Закавказзя та Середньої Азії нещіль-но прикриті тощо. Щодо законодавства України, то воно повинно бути гнучким і впливати на ситуацію, яка існує. Мова не йде про те, щоб бути кровожерливим щодо торгівців наркотиками. Застосування законодавства повинно йти в комплексі з усіма іншими заходами, зокрема, поширенням мережі лікувальних заходів, профілактичною працею серед молоді.

У НЕДІЛЮ, 31-ГО БЕРЕЗНЯ, міжпростірний корабель „Атлантіс“ повернувся зі своєї 10-денної поїздки у космос. Одним із завдань залоги „Атлантіс“ було доставити потрібний запас до російської космічної станції „Мір“, але першочерговим завданням було довезти американського астронавта д-р Шанон Лусід, яка залишилася там на п'ятимісячне дослідницьке перебування. Через невідповідну погоду на Фльориді „Атлантіс“ приземлився на військовому летовищі ім. Едвардса у Каліфорнії, а не як було запляновано на летовищі Космічного центру ім. Кеннеді.

ЩОНАЙМЕНШЕ 80 осіб загинули у висліді пожежі в супермаркеті міста Богор, 55 кілометрів на південь від Джакарти, індонезійської столиці. Пожежа виникла через несправну електрику. Пожежники і рятувальники 15 годин боролися з вогнем, що охопив триповерховий торговельний центр, де тільки одних службовців тоді знаходилося понад 200 осіб. Заподіяно матеріяльних шкод на суму понад 25 млн. дол. Теперішня пожежа сталася через декілька днів після того, як на дорозі поблизу Джакарти загорівся автобус і в ньому згоріло 33 пасажирів.

Меленн Вервір в Нюарку

16-го березня 1996 р. перед українською публікою в Нюарку, Н. Дж., виступила жінка, яка зуміла своє почуття і любов до України передати словом і образом. Меленн Вервір показала прозірки із офіційної державної візити Президента Клінтона і Першої лейді в Україну, яка відбулася у травні 1995 року з нагоди 50-ліття закінчення Другої світової війни. Особиста інтерпретація і коментарі М. Вервір були глибоко змістовні і суттєві. Вона передала свою гордість і любов до України, що мало великий емоційний вплив на слухачів.

Суть презентації була в тому, що Україна є незалежною та що наймогутніша держава в світі, З'єднані Стейти Америки, Україну підтримують.

Ми, слухачі, які довгими роками боліємо Україною, тішимося її тріюмфами, плачемо над її поразками, мусимо признати, що Україна і відношення ЗСА до неї є реальним фактом. Помимо того, що кожний з нас має свої застереження і свою уяву й хоче бачити зв'язки України з Америкою інакшими, якими вони направду є, ми все таки мусимо признати, що Президент Америки Билл Клінтон підтримує Україну — незалежну, заможну і сильну, і це він кількакратно публічно підтвердив.

На прозірках був відображений чарівний весняний Київ із цвітучими каштанами і бузком, були показані пам'ятки архітектури і культури — пам'ятник Тарасові Шевченкові, Андріївський собор, Печерська лавра, Маріїнський Палац, пам'ятники трагедії Бабиного Яру. Але найважніше, на прозірках були зображені прекрасні кияни, усміхнені, молоді, веселі, повні життя і ентузіязму, які простягали руки Президентові і вимахували американськими і українськими прапорцями. Вони промовляли до Президента: „Ти молодий, ти нас зрозумієш!“ Зворушений Президент ввійшов у товпу студентів з простягнутими руками, яких вони доторкалися.

Ця зустріч зі студентами відбулася під пам'ятником Тарасові Шевченкові біля Університету ім. Тараса Шевченка, де Президент Клінтон виголосив свою офіційну промову. В нормальних обставинах голова держави промовляє в Парляменті, але тому, що склад депутатів Парляменту України в більшості є проросійський і просовєтський, місце виступу Президента було спеціяльно вибране (за пропозицією діяспори). Тим жестом Президент Клінтон дав до зрозуміння Парляментові, що він не підтримує проросійське і просовєтське наставлення.

М. Вервір порівнювала Київ з іншими містами східньої Европи і дивувалася, який Київ прекрасний під оглядом архітектури, зелені, привітних людей, багатства. Описувала понурість і убогість Білорусі і Латвії, де шпиталі не до описання. Казала, що вона повернеться в Україну зі своєю ріднею, щоби довше побути і добре все оглянути.

На прозірках були також показані зустрічі Першої лейді із представницями жіночих груп, а особливо із новоствореною асоціяцією медсестер, як також відвідини Першої лейді шпиталів Києва. Разом із нею приїхали з Америки медсестри з Філядельфії зі шпиталю, який має зв'язок із шпиталем в Києві. Фармацевтична компанія Ілай Ліллі подарувала Україні необхідні ліки вартістю кілька мільйонів долярів, які Перша лейді передала шпиталям України.

Під час дискусії, яка відбулася після доповіді Меленн Вервір сказала, що Перша лейді внедовзі відвідає Боснію, куди вона також поїде з нею, бо її праця включає обов'язки під час супроводжування різних поїздок Президента і Першої лейді. Вервір пояснювала свої завдання в Білому Домі як допоміжні Президентові і Першій лейді. Її праця не має обмежень, вона зміняється зі зміною обставин і повністю її абсорбує. Тому, що вона займає таку високу посаду, її вже ніхто не перевіряє: її поради чи проєкти йдуть прямо до Президента чи до Першої лейді.

М. Вервір дісталася на цю позицію тому, що особисто знала Президента з його студентських років в університеті Джорджтавн. Вона тоді розповідала Президентові про Україну і пророкувала, що Україна колись буде незалежною, і є впевнена, що він собі це пророцтво пригадав під час гри гимнів, коли стояв на струнко разом із Президентом Леонідом Кучмою перед Маріїнським палацом, бо подивився на неї і кивнув головою.

Меленн Старіншак-Вервір вихована в Шамокін, Па., де ходила до української школи при церкві св. Преображення. Середню освіту здобула в Академії Вілля св. Марії в Словтсбурґу, Н.Й. Обидві ці школи — під зарядом чину Сестер Служебниць Непорочної Діви Марії. Її діди з боку матері і батька народжені в Україні, еміґрували до Америки на початку століття і поселилися в Пенсильванії. Вищу освіту — ступінь маґістра здобула в Джорджтавн Університеті, де запізналася з Биллом Клінтоном. В книжці „Зустріч з Потугою“ („Appointment with Power“) написано: „... Ще ніколи Перша лейді не була так поважно заанґажована в підставових справах уряду, як Ґіллярі Родгам Клінтон, і ще ніколи в бюрі Першої лейді не працювала активістка політичного оперативу такого високого калібру і досвіду, як Меленн Вервір“.

Спонзорами вечора-зустрічі із М. Вервір були три організації — Американці в Обороні Людських Прав в Україні, Асоціяція Українських Американських Професіоналістів і Підприємців і 75-ий Відділ Союзу Українок Америки. Голови тих організацій, Ксеня Раковська, Арета Павлинська і Божена Ольшанівська виголосили вступні слова, о. парох Франко Шадяк відмовив молитву, а Сестра настоятелька Марія також привітала гостю. Сенатор Роналд Л. Райс привітав гостю від Міської Ради Нюарку і від Сенату Ню Джерзі.

Авдиторія тепло прийняла доповідь, ілюстровану прозірками, і по офіційній програмі розвинулася жвава дискусія. Пітер Каландяк і Мері Турчин, гості з Аллентавну, Па., привезли писанки в подарунку для Меленн Вервір, Президента і Першої лейді і для Стефанополіса. Після перекуски М. Вервір оглянула школу, церкву та будівлі малої нюаркської України та ґратулювала нам за здобутки.

Н.Н.

СЛУЖБА БЕЗПЕКИ Іраку заарештувала „групу шпиґунів“, нібито завербованих, як стверджує Багдад, Кувайтом „з метою проведення спеціяльних операцій проти спостерігачів ООН, які тепер перебувають на іраксько-кувайтському кордоні. Відтак кувайтці плянують звинуватити в цьому іракську сторону“. Як повідомляє інформаційне аґентство ІНА, усіх шістьох заарештованих іракців завербував у Йорданії аґент кувайтської розвідки Мохаммед аль-Кундарі. Шість місяців, до моменту арешту, група виконувала шпигунські завдання на території Іраку: збирала інформації пр пересування іракських військ в південних районах країни, про долю кувайтських громадян, які пропали безвісти під час війни в Перській затоці в 1990-91 роках. Кувайт вважає, що майже 600 його громадян, захоплених під час окупації, все ще перебувають в іракських тюрмах. Багдад відкидає ці звинувачення.

ДВАНАДЦЯТЬ РОКІВ ТОМУ, як республіканський конґресмен з Тексасу Дик Армі прибув до Вашінґтону ніхто й не глянув двічі на того новика, бо й не було на що. Політично невироблений, шорсткий у поведінці та похмурий настроєм тексасець ніяк не представляв будь-якої політичної загрози вашінґтонським бувальцям. Одначе сьогодні , Д. Армі хоч і дальше залишився похмурим і не надто політично ошліфованим, то все ж таки став одним з найбільш впливових політиків у Вашінґтоні. Коли ж мова про його політичну вмілість, то треба згадати, що останнім часом спікер Палати Репрезентантів Нют Ґінґріч без вагання передає кермо в його, як виглядає, вмілі руки.

ПОВІДОМЛЕННЯ
для членів 11-го Відділу

З днем 1-го квітня 1996 року 11-ий Відділ злучився з Відділом 96-им, якого секретарем є

ЯРОСЛАВА КОМІЧАК

Просимо членів 11-го Відділу звертатися у всіх справах плачення вкладок та забезпечення до секретаря 96-го Відділу на адресу:

Mrs. Jaroslawa Komichak
129 Warwick Drive, Upper St. Clair, PA 15241-2106
(412) 833-6657